

Strasbourg, 14.2.2017
COM(2017) 85 final

2017/0035 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011 de stabilire a normelor și principiilor
generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării
competențelor de executare de către Comisie**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta inițiativă este urmarea afirmației făcute de președintele Comisiei în discursul său privind Starea Uniunii, susținut în fața Parlamentului European în septembrie 2016, în care a spus: *Nu este corect ca, atunci când țările UE nu reușesc să decidă de comun acord dacă să interzică sau nu utilizarea glifosatului în erbicide, Comisia să fie obligată de Parlament și de Consiliu să ia o decizie. Prin urmare, vom modifica aceste reguli, deoarece democrația înseamnă cu totul altceva.*¹

În mai multe rânduri, în ceea ce privește adoptarea de acte care fac obiectul procedurii de comitologie, Comisia s-a aflat, în ultimii ani, în situația de a avea obligația legală să ia o decizie de autorizare, deși în comitet nu a existat o majoritate calificată a statelor membre care să adopte o poziție (în favoarea sau împotriva deciziei). În opinia Comisiei, această situație în care nu există „niciun aviz” este deosebit de problematică atunci când este vorba de chestiuni sensibile din punct de vedere politic, care au un impact direct asupra cetățenilor și a întreprinderilor, cum ar fi, de exemplu, cele din domeniul sănătății și al siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor.

Majoritatea actelor juridice ale Uniunii adoptate în fiecare an sunt adoptate de Comisie în temeiul competențelor care îi sunt conferite de Parlamentul European și de Consiliu în calitate de colegiuitori, fie sub formă de acte delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, fie sub formă de acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE². Articolul 291 alineatul (3) din TFUE prevede, spre deosebire de articolul 290 din TFUE care se referă la actele delegate, că normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie se stabilesc în prealabil, prin regulamente adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Aceste norme și principii sunt stabilite în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 („Regulamentul privind procedura comitetelor”)³.

Prezenta propunere prevede modificări specifice și limitate ale Regulamentului (UE) nr. 182/2011 și, prin urmare, se referă numai la actele de punere în aplicare.

Comisia a transmis în februarie 2016 Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011⁴. În raportul respectiv s-a concluzionat că regulamentul a permis utilizarea efectivă de către Comisie a competențelor sale de executare sub controlul statelor membre. Prin urmare, prezenta propunere nu urmărește modificarea cadrului de comitologie ca atare. Raportul a evidențiat însă și un număr limitat de cazuri problematice, legate, în special, de procesul de luare a deciziilor referitoare la organismele modificate genetic (OMG). În aceste cazuri, nu a existat niciodată o majoritate calificată a statelor membre în favoarea sau împotriva unui proiect de decizie a Comisiei de autorizare a organismelor modificate genetic (OMG) și a produselor alimentare și furajelor

¹ Discursul privind Starea Uniunii – 2016: https://ec.europa.eu/priorities/state-union-2016_ro

² În 2016, Comisia a adoptat 137 acte delegate și 1494 acte de punere în aplicare.

³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁴ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011, COM(2016) 92, 26.2.2016.

modificate genetic (MG). Voturile au condus, în schimb, la așa-numitul rezultat „niciun aviz”, care înseamnă că în comitet nu s-a putut ajunge la o poziție în favoarea sau împotriva unui proiect de act. Acest rezultat s-a repetat mereu în comitetul de apel, care este un organism menit să sprijine procesul decizional în cazuri sensibile și problematice. În consecință, a trebuit ca deciziile în acest domeniu să fie luate în mod sistematic fără sprijinul unei majorități calificate a statelor membre în comitet⁵.

Comisia a luat deja măsuri care vizează situația specifică din domeniul organismelor modificate genetic. După directiva privind autorizațiile de cultivare⁶, care a intrat în vigoare în 2015, Comisia a adoptat în aprilie 2015, urmărind aceeași logică, o propunere de modificare a cadrului legislativ privind alimentele și furajele⁷. Soluția propusă menține procesul de autorizare centralizată, permițând, în același timp, statelor membre să ia măsuri de excludere de la acest proces. Propunerea respectivă se află încă în procesul legislativ.

Discuțiile privind prelungirea perioadei de aprobare a substanței active glifosat, care au avut loc în comitetul de apel în vara anului 2016, au arătat că problema „niciun aviz” nu se limitează la OMG-uri. Nici în acest caz statele membre nu au putut constitui în comitetul de apel o majoritate în favoarea sau împotriva deciziei de aprobare, iar Comisia a trebuit să decidă fără sprijinul acestora⁸. După cum s-a arătat mai sus, această situație este problematică, deoarece deciziile respective se referă deseori la chestiuni sensibile din punct de vedere politic, care au un impact direct asupra cetățenilor și a întreprinderilor, în special din domeniul sănătății și al siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor. Deși este împuternicită să decidă în astfel de cazuri, Comisia consideră că, având în vedere sensibilitatea deosebită a chestiunilor în cauză, statele membre ar trebui să își asume într-o mai mare măsură, în aceste situații specifice, responsabilitatea în procesul decizional. Această asumare nu este însă asigurată în măsură suficientă dacă statele membre nu pot ajunge la o majoritate calificată, din cauză că unele decid să se abțină în momentul votului, sau dacă nu sunt prezente la reuniunile comitetelor sau ale comitetului de apel.

Prin urmare, Comisia consideră că este necesar să soluționeze această chestiune prin câteva modificări cu țintă precisă ale normelor privind procedurile de comitologie. Comisia a anunțat, în consecință, în programul său de lucru pentru 2017⁹, inițiativa de modernizare a procedurilor de comitologie.

Prezenta propunere cuprinde patru modificări specifice. Obiectul propunerii se limitează strict la aceste patru modificări specifice, fără a se extinde la alte elemente ale Regulamentului (UE) nr. 182/2011. Într-adevăr, în opinia Comisiei, sistemul instituit prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011 a dovedit, în general, că funcționează bine în practică și a găsit echilibrul

⁵ A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Reexaminarea procesului decizional în materie de organisme modificate genetic (OMG)”, COM(2015) 176, 22.4.2015.

⁶ Directiva (UE) 2015/412 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de modificare a Directivei 2001/18/CE în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice cultivarea organismelor modificate genetic (OMG) pe teritoriul lor, JO L 68, 13.3.2015, p. 1.

⁷ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice utilizarea produselor alimentare și furajelor modificate genetic pe teritoriul lor, COM(2015) 177, 22.4.2015.

⁸ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1056 al Comisiei din 29 iunie 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadei de aprobare a substanței active glifosat.

⁹ Programul de lucru al Comisiei pentru 2017 – Construirea unei Europe care le oferă cetățenilor săi protecție, îi ajută să își afirme drepturile și îi apără, COM(2016) 710, 25.10.2016.

instituțional adecvat între rolul Comisiei și cel al altor actori implicați. Prin urmare, Comisia consideră că este esențial ca acest sistem să continue să funcționeze fără alte schimbări în afara modificărilor specifice propuse. Unicul obiectiv al acestor modificări este de a îmbunătăți funcționarea procedurilor de comitologie la nivelul comitetului de apel, pentru a asigura asumarea într-o mai mare măsură a responsabilității politice în cazul actelor de punere în aplicare sensibile din punct de vedere politic, fără a modifica însă responsabilitățile juridice și instituționale pentru actele de punere în aplicare, stabilite de Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- **Cadrul legislativ actual**

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 stabilește mecanismul de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Conform celei mai frecvent utilizate proceduri, așa-numita „procedură de examinare”¹⁰, reprezentanții Comisiei înaintează proiectele de acte de punere în aplicare unui comitet compus din reprezentanți ai statelor membre, care își dau avizul, în general, prin vot. Aceste voturi urmează regula majorității calificate stabilită în tratate. În acest stadiu, se pot produce trei scenarii în ceea ce privește voturile comitetului:

- dacă există o majoritate calificată a statelor membre în favoarea proiectului de act al Comisiei (aviz favorabil), Comisia **trebuie** să adopte actul.
- dacă există o majoritate calificată împotriva proiectului (aviz negativ), Comisia **nu poate** să adopte actul.
- dacă nu există o majoritate calificată în favoarea sau împotriva proiectului (niciun aviz), Comisia **poate** adopta proiectul de act de punere în aplicare – ceea ce înseamnă că poate decide, de asemenea, să nu îl adopte.

Motivul pentru care se permite Comisiei să adopte acte de punere în aplicare atât timp cât nu există o majoritate calificată a statelor membre împotriva măsurii este necesitatea de a asigura o punere efectivă în aplicare a legislației. Numai opoziția din partea unei majorități calificate a statelor membre poate bloca adoptarea de către Comisie a actelor de punere în aplicare. În ceea ce privește acest aspect, există un paralelism cu dispozițiile privind actele delegate, deoarece și în cazul acestora este necesară o majoritate (calificată), deși nu într-un comitet, ci în Parlamentul European sau în Consiliu, pentru a împiedica intrarea în vigoare a unui act.

Cu toate acestea, există un număr de cazuri specifice, indicate în Regulamentul privind procedura comitetelor¹¹, în care Comisia nu are permisiunea legală de a adopta actul de punere în aplicare dacă în etapa comitetului pentru procedura de examinare se înregistrează situația „niciun aviz”. Este vorba de următoarele trei cazuri:

- (1) actul respectiv se referă la anumite domenii de politică (impozitare, servicii financiare, protecția sănătății sau a siguranței persoanelor, animalelor sau plantelor ori măsuri de salvagardare multilaterale definitive);
- (2) actul de bază prevede că proiectul de act de punere în aplicare nu poate fi adoptat în situația „niciun aviz” (așa-numita „clauză a lipsei avizului”);
- (3) majoritatea simplă a membrilor comitetului se opune proiectului de act.

¹⁰ Procedura de consultare nu este relevantă în acest caz.

¹¹ Mai precis, la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În astfel de cazuri, Comisia înaintează actul de punere în aplicare comitetului de apel, care este, de asemenea, compus din reprezentanți ai statelor membre, dar la un nivel mai ridicat. Dacă nici în comitetul de apel nu se emite un aviz, Comisia poate adopta proiectul. Aceasta înseamnă că, în astfel de cazuri, în care se confruntă la sfârșitul procedurii de examinare cu scenariul „niciun aviz”, Comisia are libertatea de a adopta sau nu proiectul de act de punere în aplicare.

Această libertate de care dispune Comisia în cazul lipsei avizului a fost introdusă prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Înainte de 2011, în cazul în care comitetul nu emitea un aviz, iar Consiliul nu reacționa, Comisia nu avea altă alternativă decât să adopte proiectul de act de punere în aplicare. A fost introdusă o mai mare flexibilitate pentru a permite Comisiei să reconsidere proiectul de act de punere în aplicare și să decidă dacă îl adoptă sau nu sau dacă înaintează comitetului un proiect modificat, ținând seama, printre altele, de pozițiile exprimate de statele membre în comitet. Acest lucru este subliniat, de asemenea, în considerentul (14) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, care precizează că *„Atunci când examinează adoptarea altor proiecte de acte de punere în aplicare referitoare la sectoare deosebit de sensibile, cum ar fi, în special, impozitarea, sănătatea consumatorilor, siguranța alimentară și protecția mediului, pentru a găsi o soluție echilibrată, Comisia va acționa, pe cât posibil, astfel încât să evite să se opună unei poziții predominante care ar putea apărea în cadrul comitetului de apel [...]”*.

Această flexibilitate nu exonerează însă Comisia de obligația de a lua o decizie în cazuri precum cele legate de cererile de autorizare a punerii pe piață a produselor sau substanțelor. Întrucât producătorul care a depus o cerere de autorizare are dreptul să primească o decizie privind cererea, Comisia este obligată să adopte o decizie într-un termen rezonabil. În contextul cadrului de comitologie anterior, Tribunalul a considerat că, atunci când s-a abținut să urmeze procedura de autorizare după un vot care nu a condus la emiterea unui aviz în comitet¹², Comisia s-a abținut de la acțiune.

Din cele 1726 de avize emise de comitete în 2015, două au fost avize negative, iar 36, respectiv aproximativ 2 % din total, au fost, de fapt, cazuri în care nu s-a emis niciun aviz. Dintre acestea, 10 au fost înaintate comitetului de apel, care, de asemenea, nu a emis niciun aviz. În perioada 2011-2015, în 36 din cele 40 de cazuri înaintate comitetului de apel, acesta a confirmat votul „niciun aviz”. Deși este vorba, în ansamblu, de un număr redus de cazuri, acestea se referă la zone foarte sensibile. Prin urmare, comitetul de apel nu a contribuit la o poziționare clară a statelor membre și, până în prezent, a demonstrat puțină valoare adăugată. În consecință, Comisia consideră că normele care reglementează activitatea comitetului de apel trebuie schimbate, pentru a permite acestuia să își îndeplinească integral rolul.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Modificările propuse ale Regulamentului (UE) nr. 182/2011 sunt specifice și limitate și se adresează unor cazuri excepționale înregistrate la nivelul comitetului de apel. Întrucât sistemul instituit de regulament a demonstrat că, în general, funcționează bine, Comisia consideră că este esențial ca acest sistem să rămână neschimbat în rest.

¹² Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2013 în cauza T-164/10, Pioneer Hi-Bred International, Inc./Comisia.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este coerentă cu propunerea Comisiei legată de produsele alimentare și furajele modificate genetic¹³. Cu toate că și aceasta din urmă a fost motivată parțial de situațiile de tipul „niciun aviz” înregistrate în acest domeniu, abordarea propusă este de a permite statelor membre să restricționeze sau să interzică utilizarea pe teritoriul lor a produselor alimentare și a furajelor modificate genetic. Aceasta se adresează situației specifice din sectorul respectiv și nu privește procesul decizional. Abordarea urmată în prezenta propunere se referă la normele procedurale ca atare, indiferent de sector. Prin urmare, cele două abordări sunt complementare.

Propunerea este coerentă și cu cele două propuneri de regulamente de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unui număr de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control, conform angajamentului asumat în temeiul Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare¹⁴. Aceste propuneri de regulamente nu prevăd schimbări ale procedurilor decizionale ca atare, ci urmăresc să alinieze împuternicirile existente la cele prevăzute de actele delegate și, în unele cazuri, de actele de punere în aplicare.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Propunerea se bazează pe articolul 291 alineatul (3) din TFUE, care este temeiul juridic al Regulamentului (UE) nr. 182/2011, a cărui modificare o urmărește.

- **Subsidiaritate**

În temeiul articolului 291 alineatul (3) din TFUE, Uniunea are competența exclusivă de a stabili normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

- **Proporționalitate**

Modificările propuse se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a soluționa chestiunea și nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele. Este vorba numai de modificări la nivelul comitetului de apel.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Propunerea prevede modificări limitate ale procedurilor de adoptare a actelor de punere în aplicare la nivel de comitetului de apel. Aceste modificări au un caracter pur instituțional și

¹³ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 în ceea ce privește posibilitatea statelor membre de a restricționa sau de a interzice utilizarea produselor alimentare și furajelor modificate genetic pe teritoriul lor, COM(2015) 177, 22.4.2015.

¹⁴ COM(2016)799: Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unui număr de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control și COM(2016)798: Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unui număr de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control. A se vedea punctul 27 din Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare, JO L 123, 12.5.2016, p. 1. În ceea ce privește un număr de acte din domeniul sănătății și al siguranței, care nu au fost incluse printre cele de mai sus, Comisia va face o propunere de aliniere în timp util.

procedural și nu afectează, de exemplu, normele care definesc factorii pe baza cărora trebuie evaluată aprobarea unei substanțe. Prin urmare, modificările respective nu au, în sine, un impact economic, de mediu sau social. În consecință, nu este necesară o evaluare a impactului.

4. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Comitetul de apel a fost introdus în Regulamentul (UE) nr. 182/2011 pentru a ridica dezbaterile la un nivel cu caracter politic mai pronunțat, în special în cazurile în care comitetul de examinare nu a emis un aviz. Până în prezent însă, acesta nu a prevenit, în general, apariția situațiilor în care nu se emite niciun aviz și nici nu a contribuit la clarificarea poziției statelor membre, demonstrând, astfel, o valoare adăugată limitată. Modificările propuse urmăresc reducerea riscului de apariție a situațiilor în care comitetul de apel nu emite niciun aviz, precum și facilitarea procesului decizional și asigurarea asumării politice de către statele membre a anumitor decizii sensibile. După adoptarea lor, va fi necesar ca aceste modificări să se reflecte în regulamentul de procedură al comitetului de apel, care va trebui, prin urmare, să fie adaptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

• Modificări ale regulilor de votare în comitetul de apel

Atunci când se aplică procedura de examinare, comitetele, inclusiv comitetul de apel, emit avizul lor în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, cu majoritatea stabilită la articolul 16 alineatele (4) și (5) din TUE și, după caz, la articolul 238 alineatul (3) din TFUE. Articolul 16 alineatul (4) din TUE și articolul 238 alineatul (3) din TFUE prevăd o dublă majoritate. Conform acestora, majoritatea calificată este atinsă dacă majoritatea:

- 1) cuprinde cel puțin 55 % din statele membre. Aceasta înseamnă că o majoritate calificată trebuie să cuprindă cel puțin 16 state membre.
- 2) reprezintă state membre care reunesc cel puțin 65 % din populația Uniunii¹⁵.

În cazurile în care nu toate statele membre participă la vot, articolul 238 alineatul (3) litera (a) din TFUE definește majoritatea calificată ca fiind egală cu cel puțin 55 % din statele membre participante la vot și reunind cel puțin 65 % din populația acestor state. În astfel de cazuri, minoritatea de blocare trebuie să cuprindă cel puțin un număr minim de state membre care reprezintă mai mult de 35 % din populația statelor membre participante la vot, plus un stat membru; în lipsa întrunirii acesteia, majoritatea calificată se consideră a fi atinsă.

Conform regulilor actuale, abținerile sau statele membre care nu sunt prezente și nici reprezentate nu sunt luate în calcul pentru stabilirea atingerii majorității calificate în favoarea sau împotriva unei decizii și nici nu sunt deduse din cifrele totale pe baza cărora se stabilește atingerea procentelor de 55 % din statele membre și 65 % din populația Uniunii. În practică, aceasta înseamnă că abținerile de la vot și absența statelor membre care decid să nu fie prezente și nici reprezentate determină creșterea probabilității de a nu se emite niciun aviz, situație în care responsabilitatea de a lua o decizie este transferată Comisiei. Regulile actuale nu stimulează statele membre să voteze în favoarea sau împotriva unui proiect de act de punere în aplicare. Prin urmare, actualele reguli de votare nu au permis comitetului de apel să își îndeplinească rolul.

¹⁵ Cifrele referitoare la populație și la procentele aferente sunt indicate în anexa III la Regulamentul de procedură al Consiliului, cuprins în anexa la Decizia 2009/937/UE a Consiliului din 1 decembrie 2009 de adoptare a regulamentului său de procedură (JO L 325, 11.12.2009, p. 35), astfel cum a fost modificată prin Decizia (UE, Euratom) 2016/2353 a Consiliului din 8 decembrie 2016, JO L 348, 21.12.2016, p. 27.

În consecință, se propune modificarea regulilor de votare în comitetul de apel, pentru a reduce riscul de producere a unui scenariu de tipul „niciun aviz” și a clarifica pozițiile statelor membre, prin considerarea statelor membre care nu sunt prezente sau care se abțin ca fiind „state membre neparticipante” în sensul calculării majorității calificate. Aceasta înseamnă că dubla majoritate (55 % din statele membre, reprezentând 65 % din populație) va fi calculată luând în considerare numai statele membre care participă la vot, votând în favoare sau împotriva, în conformitate cu articolul 238 alineatul (3) litera (a) din TFUE. Minoritatea de blocare va fi calculată, de asemenea, în conformitate cu dispoziția respectivă din tratat.

Pentru a se asigura reprezentativitatea votului, trebuie introdus un cvorum în Regulamentul privind procedura comitetelor¹⁶, prevăzând că un vot este considerat valabil numai dacă o majoritate simplă a statelor membre sunt membri participanți la vot în comitetul de apel. Modificările respective vor fi introduse în articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. După cum este cazul și în prezent, pentru a se evita blocarea procesului din cauza neaterării cvorumului, după ce termenul-limită pentru emiterea unui aviz în comitetul de apel expiră, se va considera că acesta nu a emis niciun aviz.

- **Sesizarea comitetului de apel la nivel ministerial**

După cum s-a indicat mai sus, comitetul de apel nu a prevenit, în general, apariția situațiilor în care nu se emite niciun aviz și nici nu a contribuit la clarificarea poziției statelor membre. Regulamentul (UE) nr. 182/2011 face trimitere la un nivel adecvat de reprezentare¹⁷, iar Regulamentul de procedură al comitetului de apel, convenit de statele membre, precizează, ca regulă generală, că nivelul de reprezentare în comitet nu ar trebui să fie inferior nivelului reprezentanților permanenți¹⁸. Experiența a arătat că statele membre au fost reprezentate până acum, în majoritatea cazurilor, de către reprezentanțele permanente.

Pentru a întări rolul comitetului de apel în cazurile deosebit de sensibile, se propune prevederea posibilității de a sesiza încă o dată comitetul de apel, dacă nu este emis niciun aviz. Acest lucru va permite abordarea din nou a chestiunilor problematice, la nivelul politic adecvat. În acest scop, se propune să se prevadă că președintele poate decide să convoace o nouă reuniune a comitetului de apel, precizând, în același timp, că nivelul adecvat de reprezentare pentru această reuniune este nivelul ministerial. Pentru a permite organizarea acestei noi reuniuni, termenul de care dispune comitetul de apel pentru a emite un aviz ar trebui prelungit cu o lună, astfel încât să ajungă la o durată de trei luni de la sesizarea inițială. Modificările respective vor fi introduse în articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- **Publicarea voturilor exprimate de reprezentanții statelor membre în comitetul de apel**

Voturile reprezentanților statelor membre în comitetul de apel sunt în prezent supuse normelor de confidențialitate prevăzute în regulamentul de procedură al comitetului de apel¹⁹, la fel ca voturile din comitetul pentru procedura de examinare și voturile din comitetul

¹⁶ În prezent, Regulamentul de procedură prevede un cvorum și necesitatea prezenței majorității statelor membre, JO C 183, 24.6.2011, p. 13.

¹⁷ Articolul 3 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

¹⁸ Articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul de procedură al Comitetului de apel, JO C 183, 24.6.2011, p. 13.

¹⁹ În conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 12 alineatul (2) din regulamentul de procedură, procesele-verbale ale reuniunilor nu menționează pozițiile individuale adoptate de statele membre în cadrul discuțiilor din comitet, iar aceste discuții sunt confidențiale.

consultativ²⁰. Articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 precizează ce informații privind lucrările comitetului pot fi făcute publice și, în ceea ce privește votul, menționează „rezultatul votului”, respectiv numai rezultatul final al votului, nu și voturile statelor membre. Comisia consideră că este nevoie de mai multă transparență în ceea ce privește pozițiile pe care le adoptă reprezentanții statelor membre în comitetul de apel. Propunerea de a face publice voturile reprezentanților statelor membre urmărește crearea unei imagini mai clare asupra poziției statelor membre. Dispoziția respectivă privind publicarea voturilor exprimate de reprezentanții statelor membre în comitetul de apel va fi inclusă în articolul 10 alineatul (1) litera (e) și în articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- **Includerea dreptului de a supune chestiunea atenției Consiliului, pentru a obține o opinie**

În temeiul articolului 291 din TFUE, legiuitorul împuternicește Comisia să adopte acte de punere în aplicare, sub controlul statelor membre. Prin urmare, Parlamentul European și Consiliul nu au niciun rol în procesul decizional în sine, implicarea lor fiind limitată la dreptul de control prevăzut de articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În conformitate cu articolul 291 alineatul (1) din TFUE, statele membre sunt responsabile de punerea în aplicare a actelor Uniunii și exercită un control asupra Comisiei atunci când acesteia îi sunt conferite competențe de executare. În cazurile în care statele membre nu convin asupra unei opinii clare în cadrul acestui proces de control, ar trebui să existe posibilitatea de a supune chestiunea atenției Consiliului, ca instituție a Uniunii în care guvernele statelor membre sunt reprezentate la nivel ministerial și dispun de o imagine de ansamblu asupra tuturor politicilor Uniunii. Prin urmare, se propune să se permită Comisiei să sesizeze Consiliul, în mod oficial, cu privire la unele cazuri specifice în care comitetul de apel nu a emis niciun aviz, pentru a obține din partea acestuia o opinie fără caracter obligatoriu, care include aprecierea politică a implicațiilor lipsei avizului, inclusiv a implicațiilor instituționale, juridice, politice și internaționale. Comisia ar trebui să țină seama de poziția exprimată de Consiliu în termen de 3 luni de la sesizare. În cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate indica în sesizare un termen mai scurt.

²⁰ A se vedea articolul 2 alineatul (2) și articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul de procedură standard pentru comitete, JO C 206, 12.7.2011, p. 11.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ stabilește normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.
- (2) Sistemul instituit prin Regulamentul (UE) nr. 182/2011 a dovedit, în general, că funcționează bine în practică și a găsit echilibrul instituțional adecvat între rolul Comisiei și cel al altor actori implicați. Acest sistem ar trebui, prin urmare, să continue să funcționeze fără alte schimbări în afara anumitor modificări specifice, referitoare la unele aspecte de procedură de la nivelul comitetului de apel. Modificările respective au scopul de a asigura asumarea într-o mai mare măsură a responsabilității politice în cazul actelor de punere în aplicare sensibile din punct de vedere politic, fără a modifica însă responsabilitățile juridice și instituționale pentru actele de punere în aplicare, stabilite de Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În unele cazuri specifice, Regulamentul (UE) nr. 182/2011 prevede sesizarea comitetului de apel. În practică, a fost sesizat comitetul de apel în cazurile în care, în contextul procedurii de examinare, comitetul nu a emis niciun avis, întrucât nu a fost atinsă o majoritate calificată nici în favoarea, nici împotriva unei decizii. Cele mai multe dintre aceste cazuri au fost legate de organismele modificate genetic, de produsele alimentare și furajele modificate genetic și de produsele de protecție a plantelor.
- (4) Experiența a arătat că, în marea majoritate a cazurilor, în comitetul de apel se obține același rezultat ca și în comitetul de examinare și, în consecință, nu se emite nici un avis. Prin urmare, comitetul de apel nu a contribuit la clarificarea pozițiilor statelor membre.

²¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (5) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 conferă Comisiei o marjă de discreție, prevăzând că, în astfel de situații, Comisia poate adopta proiectul de act de punere în aplicare.
- (6) Această marjă de discreție este însă redusă semnificativ în cazurile legate de autorizarea produselor sau a substanțelor, de exemplu, în domeniul produselor alimentare și al furajelor modificate genetic, întrucât Comisia este obligată să adopte o decizie într-un interval de timp rezonabil și nu are posibilitatea de a se abține de la luarea unei decizii.
- (7) Deși Comisia este împuternicită să decidă în astfel de cazuri, având în vedere sensibilitatea deosebită a chestiunilor în cauză, statele membre ar trebui să își asume, de asemenea, pe deplin responsabilitatea în procesul decizional. Acest lucru nu se întâmplă însă atunci când statele membre nu sunt în măsură să ajungă la o majoritate calificată, printre altele, din cauza unui număr semnificativ de abțineri sau de absențe în momentul votului.
- (8) Pentru ca valoarea adăugată adusă de comitetul de apel să crească, rolul său ar trebui întărit prin prevederea posibilității ca acesta să țină o nouă reuniune, ori de câte ori nu este emis niciun aviz. Nivelul corespunzător de reprezentare la noua reuniune a comitetului de apel ar trebui să fie nivelul ministerial, pentru a se asigura posibilitatea de a purta o discuție politică. Pentru a permite organizarea acestei noi reuniuni, termenul în care comitetul de apel emite un aviz ar trebui prelungit.
- (9) Regulele de votare în comitetul de apel ar trebui modificate pentru a reduce riscul de apariție a situațiilor în care nu se emite niciun aviz și a oferi reprezentanților statelor membre un stimul pentru adoptarea unei poziții clare. În acest scop, numai statele membre care sunt prezente sau reprezentate și care nu se abțin ar trebui considerate state membre participante în vederea calculării majorității calificate. Pentru a se asigura faptul că rezultatul votului este reprezentativ, votul ar trebui considerat valabil numai dacă membrii participanți ai comitetului de apel reprezintă o majoritate simplă a statelor membre. Dacă cvorumul nu este atins înainte de expirarea termenului de care dispune comitetul pentru a lua o decizie, se va considera, ca și în prezent, că acesta nu a emis niciun aviz.
- (10) În cazuri specifice, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita Consiliului să îi indice punctele de vedere și aprecierea sa cu privire la implicațiile mai ample ale lipsei unui aviz, inclusiv cu privire la implicațiile instituționale, juridice, politice și internaționale. Comisia ar trebui să țină seama de poziția exprimată de Consiliu în termen de 3 luni de la sesizare. În cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate indica în sesizare un termen mai scurt.
- (11) Este necesară mai multă transparență în ceea ce privește voturile reprezentanților statelor membre în comitetul de apel, care ar trebui să fie făcute publice.
- (12) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 182/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 182/2011 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 3 alineatul (7) se adaugă al șaselea paragraf, după cum urmează:

„În cazul în care, după cum prevede articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf, comitetul de apel nu emite niciun aviz, președintele poate decide organizarea unei noi reuniuni a comitetului de apel, la nivel ministerial. În astfel de cazuri, comitetul de apel emite avizul său în termen de 3 luni de la data sesizării inițiale.”;

(2) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă al doilea paragraf, după cum urmează:

„Cu toate acestea, se consideră că numai membrii comitetului de apel care sunt prezenți sau reprezentați la momentul votului și care nu se abțin de la vot sunt membri participanți ai comitetului de apel. Majoritatea menționată la articolul 5 alineatul (1) este majoritatea calificată menționată la articolul 238 alineatul (3) litera (a) din TFUE. Votul se consideră valabil numai dacă membrii participanți reprezintă o majoritate simplă a statelor membre.”;

(b) se inserează următorul alineat (3a):

„(3a) În cazul în care comitetul de apel nu emite niciun aviz, Comisia poate supune chestiunea atenției Consiliului pentru a obține din partea acestuia o opinie care indică punctele de vedere și aprecierea sa cu privire la implicațiile mai ample ale lipsei avizului, inclusiv cu privire la implicațiile instituționale, juridice, politice și internaționale. Comisia ține seama de poziția exprimată de Consiliu în termen de 3 luni de la sesizare. În cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate indica în sesizare un termen mai scurt.”;

(3) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) rezultatul votării, inclusiv, în cazul comitetului de apel, voturile exprimate de fiecare reprezentant al unui stat membru;”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Referințele tuturor documentelor menționate la literele (a)-(d), litera (f) și litera (g) de la alineatul (1), precum și informațiile menționate la literele (e) și (h) de la alineatul (1) se publică în registru.”

Articolul 2

Prezentul regulament nu se aplică procedurilor pendinte cu privire la care comitetul de apel a emis deja un aviz la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*